

— Здається, усе життя я чекав цього дня. — Ділан перекладає наплічник на спину. — Чи можете повірити, що нам справді вдасться це зробити? Це ж здійснення мрії.

Ясно. Звісно, усі інші кандидати, окрім мене, раді бути тут. Це єдиний квадрант у Басгіаті, який не приймає призовників — лише добровольців.

— Не можу, кўрча, дочекатися, — Ріаннон широко всміхається. — Маю на увазі: хто не хотів би покататися на *драконі*, га?

Я. Не те щоб це не звучало весело в теорії. Але звучить. Просто від жахливих шансів дожити до випускного в мене вивертає шлунок.

— А твої батьки схвалюють? — запитує Ділан. — Бо моя матінка *місяцями* благала мене передумати. Постійно кажу їй, що в мене буде більше шансів стати вершником, але вона хотіла, щоб я увійшов у Квадрант цілителей.

— Мої завжди знали, що я хочу цього, тож дуже підтримували. Крім того, ще є моя близнючка, яку вони обожують. Рейген уже здійснила свою мрію: вийшла заміж і чекає дитину. — Ріаннон озирається на мене. — А з тобою що? Дай вгадаю. З таким ім'ям, як Сорренгейл, б'юся об заклад, що ти перша записалася доброволицею цього року.

— Я радше добровільно-примусово, — моя відповідь далеко не така захоплива, як її.

— Розумію.

— А ще вершники отримують набагато кращі пільги, ніж інші офіцери, — кажу Ділану, коли черга знову посувається вгору. Кандидат, що кпив позаду мене, наздоганяє, спітнілий і червоний. *Подивіться, хто вже не кпить*. — Краща оплата, більше поблажливості з одностроєм, — веду далі я.

Нікому немає діла до того, що носять вершники, — аби було чорне. Це єдині правила, які я запам'ятала з Кодексу, що стосуються вершників.

— І право називати себе найвищим поганцем, — додає Ріаннон.

— І це теж, — погоджуюсь я. — Переконана, що льотна шкіра роздує твоє его.

— Крім того, я чув, що вершникам дозволено одружуватися раніше, ніж в інших квадрантах, — додає Ділан.

— Так і є. Одразу після випуску. Якщо виживемо: думаю, це якось пов'язано з бажанням продовжити родовід. Більшість успішних вершників — це нащадки і спадкоємці.

— А може, тому, що ми, як правило, помираємо раніше, ніж курсанти інших квадрантів, — розмірковує Ріаннон.